

عنوان مقاله:

بودجه ریزی عملکرد در بخش عمومی (مطالعه تطبیقی ایران و نیوزلند)

محل انتشار:

کنفرانس جهانی مدیریت، اقتصاد حسابداری و علوم انسانی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سید ابراهیم مهدویان - دانشجوی دکتری حسابداری

خلاصه مقاله:

رکورد اقتصادی دهه 1970 میلادی در اقتصادهای سرمایه داری صنعتی، دولتها را برای بهبود کارایی بخش عمومی تحت فشار قرار داد و انجام اصلاحات بخش عمومی برای جلوگیری از ریخت و پاش (اسراف) در مخارج عمومی مورد مطالبه قرار گرفت. گام های نخست اصلاحات که توسط دولت بریتانیا (1979) و ایالات متحده (1980) برداشته شد، به استفاده از اصول مدیریتی که در بخش خصوصی مدلسازی شده بود، گرایش نشان می داد. یأس و سرخوردگی از عدم کارایی در بخش عمومی، رویکردهای متمایل به بازار را در بخش عمومی رواج داد. در واقع همراهی بودجه ریزی با حسابداری مدیریت در بخش خصوصی رویکردی عادی بود و استفاده از آن در مدیریت مالی عمومی نیز گریزناپذیر به نظر می رسید. مدیریت مالی عمومی نوین هر سه حوزه حسابداری، بودجه بندی و گزارشگری را تحت تاثیر قرار می دهد و سه هدف اصلی مدیریت مالی، تخصیص منابع و ایجاد ارزش برای پول را دنبال می کند. هدف سوم (ایجاد ارزش برای پول) شامل صرفه اقتصادی، کارایی و اثربخشی است که در تحولات اخیر بودجه ریزی نقش مهمی ایفا می کند. اگرچه الزامات قانونی در کشورهای پیشرو در اصلاحات بخش عمومی و به تبع آن ایران، بودجه ریزی عملکرد را اجباری نموده لیکن به کارگیری این نوع بودجه ریزی در بخش عمومی در مقایسه با بخش خصوصی با دشواری هایی همراه است. این مقاله در بخش اول مبانی بودجه ریزی بر مبنای عملکرد را بیان می کند. در بخش دوم وضعیت این نوع بودجه ریزی در ایران مورد بررسی قرار می گیرد بخش سوم شامل مروری بر تلاش های صورت گرفته برای ترویج اندازه گیری عملکرد در بخش عمومی با تأکید بر کشور نیوزلند است. در بخش چهارم با توجه به تجربه نیوزلند، بخشی از مواردی که می بایست در مسیر اصلاح نظام بودجه ریزی کشورمان مورد توجه قرار گیرد در قالب نتیجه گیری مطرح می شود.

کلمات کلیدی:

بودجه ریزی بر مبنای عملکرد، بودجه ریز بر مبنای تعهدی، اندازه گیری عملکرد، مدیریت مالی بخش عمومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/524703>

